

НАШЕТО УЧИЛИЩЕ ПРАЗНУВА

Конкурс за есе на тема :
„Език свещен на моите деди“

Конкурс за рисунка на тема :
„Най-българският празник
през моите очи“

Азбучно стихотворение

Аз отивам на разходка с
Бабината лодка.
Вкъщи всички са нащрек
Групата дали ще дойде.
Деси,
Елка,
Живко,
Златка.
И дали ще има други?
Йовка ще си носи топка,
Кика пък въже ще вземе.
Лили каза, че ще трябва
Майка ми да ни приготи
Нещо хубаво и вкусно.
Още нещо не забравихме ли?
Пресни зеленчуци,
Репички и зеле,
Слънчеви домати
Трябва да се вземе.
Утре рано, рано
Фръкваме нататък.
Хубаво ще бъде,
Цялата ни група
Чака да се съмне.
Юли ще се чуди
Я, какви са луди!

Атанас Атанасов – I клас

Йоана Стоянова – V клас

„ЕЗИК СВЕЩЕН НА МОИТЕ ДЕДИ...”

Човек през живота си може да изучи много езици, много нови интересни и полезни неща, но нещото, което никога не трябва да забравя е майчиния език. Той е свещен за всеки човек на Земята.

Родният език е една топлина, която докосва сърцето ми, щом сладките му звуци затрептят. Когато се замисля какво е за мен майчиния език, в главата ми нахлуват спомени от детството. Започвам да си спомням всички хубави моменти, всички създадени приятелства, всеки слънчев ден в моя живот и всяка усмивка, която ме среща по улиците на моето село.

Родният език се помни цял живот и този, който се опитва да го забрави, да го замени с друг, изучен добре чужд език, прави огромна грешка, защото езикът на нашите деди, на нашите родители ни прави това, което сме и което ще бъдем занапред. В него е закодирана родовата ни памет, историята на нашия героичен народ. Още от сега знай, че ще отстоявам чистотата на родния ми език, защото само така ще мога да го пренеса и предам на бъдещите поколения.

Серкан Юмер – I клас

Ясмин Али – III клас

Яни Иванов – VI клас

Българино, знай своя род и език!

Родината, родът и майчиният език са най-свещените и най-скъпите неща, които животът подарява на човека. Те са водещи за изграждането на самочувствието у хората.

Аз мисля, че всеки човек е длъжен да познава своята родина и своя род.

Знам, че моята родина е прекрасна. Тя ражда силни хора, които с гордост могат да се нарекат българи. Това са хора, които са честни, смели, работливи и много борбени.

Българската земя е уникална, красива и много щедра, защото има велика история. Езикът е в основата на рода. Той ни води със своята история от минали времена до наши дни.

Българската реч се е съхранявала от дедите ни и е преминала през толкова много изпитания. Днес ни служи да изразим обичта си към всичко мило и родно.

През поколения са предавани от уста на уста народни приказки, както и песни с дълбок смисъл и предания. Всеки нов разказвач променя по нещо от себе си и българската реч става по-звънка и мелодична.

Родната реч е най-голямото богатство на един народ.

Нека пазим това, което имаме и нека всеки от нас да носи в сърцето си свещения език на нашите деди!

Да обичаме всичко българско и родно!

24 май - Ден на българската
просвета и култура и на славянската
писменост

Мартин Джевелеков - IV клас

ЧЕСТИТ 24 МАЈ

Жана Костадинова – VII клас

Николай Методиев – VI клас

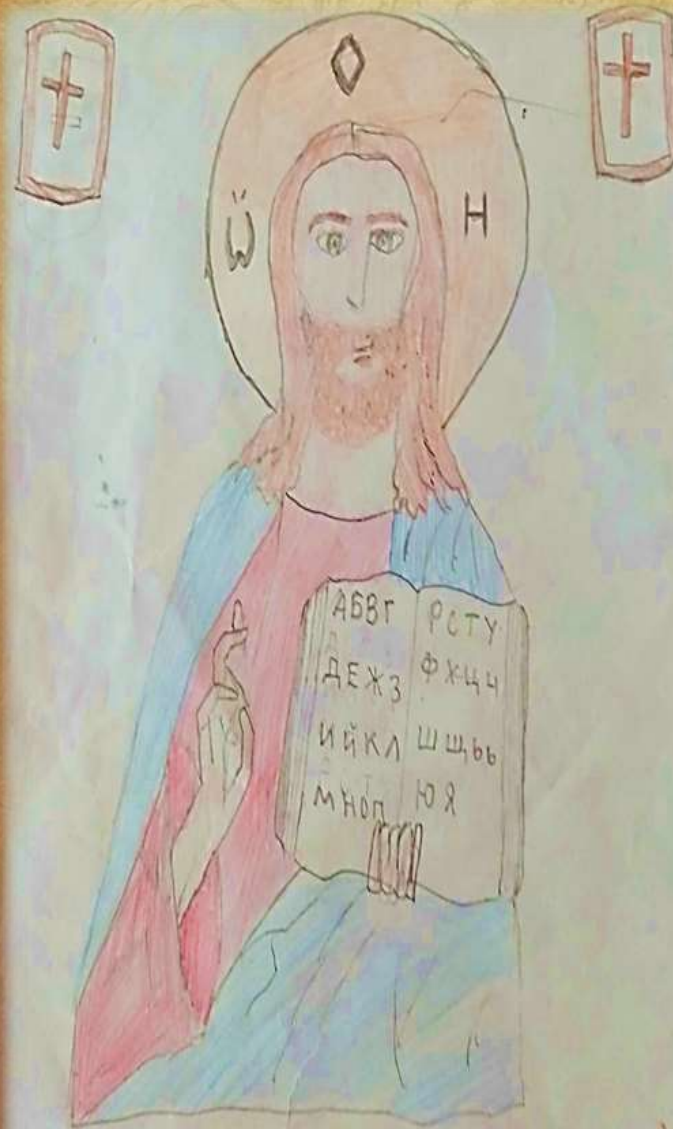
ЕЗИК СВЕЩЕН

Език, създаден в древността,
но оцелял за вечността.
Език, благословен с добро,
ти браниш ни от всяко зло.

От твоите звуци аз съм запленил,
речта ни българска се лее всеки ден.
Обичам те, обичам те, език свещен и
радостен съм, че звучиш навред
около мен.

Атанаска Начева – VI клас

Надежда Златева – VI клас

ЕЗИК СВЕЩЕН НА МОИТЕ ДЕДИ

Словото е едно от най-ценните блага за един народ. То се предава от поколение на поколение, със себе си носи родовата памет, историята на дедите ни. Макар че времето неминуемо е променило и обогатило езика ни през вековете, той е запазил красотата, звучността и богатството си. Нашата азбука се е предавала и на други славянски народи, които я използват и до днес. Езиците на тези народи са близки до нашия, но за мен най-красив, най-мелодичен и най-роден е майчиният ми език.

Много хора подценяват България, но докато тя има свой език, бит и култура, тя ще си остане силна и единна държава, съхранила духа си, историята и традициите си, изразени в материални и духовни ценности, пренесени през времето до наши дни.

Езикът на моите деди е свещен, защото това е езикът, на който проговорих. Чрез него изразявам любовта към родителите си, към близки и приятели. Възхищавам се на звучната българска реч и се прекланям пред нейните създатели.

Обичам те, мой роден език!

Каравелов

Йоана Стоянова – V клас

ПОМНИ
СВОЯ
РОД И
ЕЗИК!!

Денис Илиева -II клас и Марияна Илиева – VI клас

Жана Костадинова – VII клас

ЕЗИКЪТ НА МОИТЕ ДЕДИ

Езикът на всеки народ е неразривно свързан с битието му. В него са закодирани гените ни. Без език ние не можем да общуваме помежду си. Дори животните имат свой език, с който си комуникират.

Българският език е свята ценност за всеки един от нас, защото носителите му определят принадлежността и връзката с род, народ и родина, с българската земя, с нашата история и съдба. Той има велика сила, която е помитала робства, нашествия, войни и погроми.

На езика на моите деди аз изрекох първите си думи. На този език пиша и чета, запознавам се с произведенията на безсмъртни поети и писатели.

През годините силата на словото е запазило земята, традициите ни, нашата православна вяра.

Моето бъдеще ще е насочено към овладяването на родния ми език, към изучаването на класическата и съвременна българска литература, към запазването на чистотата на словото.

Обичам родния си език!

Диляна Димова – VII клас

„ ЕЗИК СВЕЩЕН НА МОИТЕ ДЕДИ...“

Живеем в Европа, земя с древна култура, люлка на много цивилизации, родена майка на велики умове на човечеството.

Тук се намира и нашата малка България. Когато напролет всичко се раззелени, тази малка земя празнува своя празник – 24 май-Ден на българската просвета и култура. Този празник не е празник на пролетно събуждане на природата, а празник на буквите, на славянската писменост и култура.

В далечната 863 г. тръгват светите братя Кирил и Методий. Те отиват във Великоморавия. Отиват като пратеници на византийския император, но изпълняват своята мисия като истински славяни. За целта създават славянска азбука и превеждат най- потребните богослужебни книги.

До края на живота си светите братя изпълняват своето гениално дело – утвърждаването и разпространението на славянската писменост. Делото на двамата братя е пример за мен и за целия български народ.

Гордея се, че съм потомка на тези славянски просветители и си служа с този свещен език.

Благодарим Ви , мили ученици,
за старанието, ентузиазма и положените
усилия !

